

Predikan i Kyrkhults kyrka 2013 av Tobias Bäckström

2 sönd. av trett.

”Livets källa”

Jes 55:1-4

Upp 22:16-17

Joh 4:5-26

Ps: 246, 658, 437, 236, 131:4-5

”Om du visste... Om du visste vad Gud har att ge och vem jag är”

Ja, kvinnan visste inte vem det var som hon hade framför sig. Hon såg bara en judisk man och hon visste att hon som samariska inte var så väl sedd bland dem. Minst av allt hade hon väntat sig bli tilltalad.

Men när Jesus bad om en tjänst så öppnade han vägen för ett samtal med henne. Jesus närmade sig henne underifrån. Han lät henne förstå att hon hade något som han inte hade: ett ämbar för att få upp vattnet.

Så kvinnan ger honom något att dricka men säger sen, kanske lite raljant: ”hur kan du som är jude be mig om vatten?” Och då vänder Jesus på det: nu antyder han att det är han som har något som hon inte har. Det är hon som har anledning att be honom om vatten. ”Om du visste... så skulle du bett honom, och han skulle gett dig levande vatten.”

Kvinnan visste inte, hur många vet idag? Hur många vet vem Jesus är? Kvinnan såg en judisk man sitta vid brunnen, inget mer, och hade därför inga höga förväntningar. Många idag ser en vanlig människa när de ser Jesus, en historisk person som i och för sig kan vara intressant, men inget mer. Man har därför inga förväntningar, man vet inte om något mer.

Kvinnan hade inget stadigvarande förhållande. Fem män hade hon haft, men ingen av dem hade motsvarat vad hon behövde. Hon sökte på fel ställe, den inre existentiella törsten i hennes liv kunde inte släckas i relationer med olika män.

Vilka är de fem männen i ditt liv? Hur försöker vi släcka vår törst? Söker vi på fel ställe? Det finns många sätt att släcka sin törst. Det kan vara genom relationer som kvinnan försökte. I vårt samhälle har vi uppfunnit andra saker som överdriven konsumtion och som många använder sig av för att försöka släcka sin törst. Genom att ständigt köpa det senaste kan man tillfälligt hålla törsten borta. Men det håller inte i längden.

Men det kan också bli så att man dövar törsten, slutar längta. Man hittar inget som motsvarar ens inre längtan och slutar förvänta sig att livet ska ha en mening.

Men döva inte din törst, din längtan efter Jesus ska du uppmuntra. För nu talar Jesus om ett vatten som man inte blir mer törstig av: ”Den som dricker av det vatten som jag ger blir aldrig mer törstig”.

Nu väcks kvinnans nyfikenhet, hon kanske inte förstår vad Jesus talar om men hon anar att han har något att komma med, något som hon är i stort behov av. Men Jesus ger inga svar om

hon inte först frågar efter dem. Jesus vill att hon ska ställa frågan, att hon ska be honom om det där vattnet, han väcker hennes nyfikenhet och undran men låter henne ta steget.

Hur gör du när din nyfikenhet är väckt? Ställer du frågan, tar du steget? Jesus visar hela tiden respekt för kvinnan, han leder henne framåt, steg för steg, men kör aldrig över henne. Utan hennes medverkan hade samtalet stannat av. Men hon ställer frågor, hon är nyfiken, hon vill veta mer.

Det är så med din relation till Jesus också; utan din medverkan stannar den av. Jesus kör inte över dig, han vill att du ska delta aktivt. Får han ingen respons lämnar han dig ifred. Precis som han skulle lämnat kvinnan ifred om hon ignorerat hans bön om vatten.

Men är nyfikenheten väl väckt kan man inte backa ur. När man börjar ana att det finns en källa för mitt liv, en källa med levande vatten, ja då kan man inte bara rycka på axlarna och gå vidare. Den som en gång druckit av det vatten som Jesus ger, vill inte ha något annat.

Genom samtalets gång så ökar kvinnans visshet om vem han är. Från början är han bara en främling, en judisk man. Sen när Jesus avslöjar detaljer om hennes liv som han rimligtvis inte borde känna till, så inser hon att han är en profet.

Hon för då in samtalet på en annan nivå: den rätta platsen för tillbedjan: Jerusalem eller berget i Samaria. Åter blir hon överraskad, förmodligen hade hon väntat sig att han skulle säga att det naturligtvis är Jerusalem. Men han säger: varken här eller i Jerusalem. Det är inte den geografiska platsen som är viktig utan var och en kan tillbe i ande och sanning.

Detta var ett oerhört uttalande som vi inte förstår som inte har känslan för templet som platsen för Guds närvaro i det gamla Israel. Kyrkor finns det många men det fanns bara ett tempel. Rivs en kyrka på ett ställe kan man bygga en ny på ett annat, men templet är bokstavligt talat oersättligt. Där var den sanna och enda platsen för tillbedjan. Och nu säger Jesus att den platsen är oviktig. Platsen spelar ingen roll: det kommer en tid då var och en kan få en relation till Gud utan att gå via templet och prästerskapet. Det kommer en tid, ”ja den är redan här.”

En profet hade kvinnan sagt om Jesus, inte en vanlig människa utan en profet. Men nu förstår hon att inte ens ”profet” räcker för att beskriva honom, han är något ännu större. Och liksom för att pröva sin tanke säger hon: ”Jag vet att Messias kommer.”

Hon vågar inte fråga direkt men hon får ett direkt svar: ”Det är jag, den som talar till dig”.

”Om du visste...” hade Jesus sagt till henne. Ja från början visste hon inget, från början var han bara en vanlig man, men steg för steg så ledde Jesus henne till en större insikt. Att han var en profet förstod hon snart, och nu föll den sista pusselbiten på plats: han var Messias själv. Den som profeterna talat om: livets källa, den som ger oss levande vatten.

”Om du visste...” hade Jesus sagt. Ja, nu visste hon.